

РЕШЕНИЕ

№ 1527

гр. София, 08.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **860** по описа за **2024** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ (А.), чрез процесуалния си представител юрк. Г., срещу решение № 5955 от 21.12.2023 г., постановено по НАХД № 9317 по описа за 2023 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 115-ти състав, с което е отменен Електронен фиш (ЕФ) за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено чрез електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата (ЗП) № [ЕГН] от 24.04.2021 г., издаден от А., с който на „Инса Логистик“ ЕООД, на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 във вр. с чл. 179, ал. 3б от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 2500 лева, за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 ЗДвП във вр. с чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП.

С касационната жалба се иска отмяна на решението като незаконосъобразно и неправилно. Релевираните основания са за нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК). Твърди се, че буквалното тълкуване на правната норма и довело до постановяване на неправилно решение. Нормата на чл. 189ж ЗДвП следва да се тълкува систематично, като се

отчитат и другите текстове на ЗДвП, в които се съдържа регламентация на начина, по който следва да бъдат установявани и санкционирани нарушенията, свързани с неизплащане на дължимите пътни такси. Излага подробни съображения за неправилност и незаконосъобразност на решението. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществуващото на спора, с което да бъде потвърден ЕФ. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, се представлява от юпк Г. с редовно пълномощие. Поддържа жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – „Инса Логистик“ ЕООД, чрез управителя Г. С., в представен отговор по жалбата, взема становище за нейната неоснователност, като счита решението на СРС за правилно и законосъобразно.

Представителят на Софийска Градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София - град, двадесет и седми касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 от АПК от надлежна страна и се явява допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

От фактическа страна СРС е установил следното:

На 24.04.2021 г., в 10:13 часа, е установено нарушение № С17CF75700C22632E053031F160A31ED с ППС – товарен автомобил М. ТГС, с рег. [рег.номер на МПС], с технически допустима максимална маса 42000, брой оси 4, екологична категория Евро 6D, без ремарке, в [община], за движение по път А-6 км 50+427, с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС изцяло не е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП, тъй като няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването.

Нарушението било установено с устройство № 10182, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 ЗП, намиращо се на път А-6 км 50+427.

За нарушението е направен снимков материал, въз основа на който на дружеството „Инса Логистик“ ЕООД бил издаден от А., ЕФ за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено чрез електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 ЗП № [ЕГН] от 24.04.2021 г. С ЕФ, на основание чл. 10б, ал. 5 ЗП, на дружеството е определено да заплати такса в размер на 119 лева.

В ЕФ е посочено, че дружеството може да се освободи от административнонаказателна отговорност, ако в 14-дневен срок от получаване на ЕФ, заплати компенсаторна такса по чл. 10, ал. 2 ЗП, в размер на 750 лева. При плащане на компенсаторната такса в срок, ЕФ ще бъде анулиран.

Направена е проверка относно собствеността на ППС, от която е установено, че същото е собственост на „Инса Логистик“ ЕООД.

Издаден е ЕФ за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено чрез електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата № [ЕГН] от 24.04.2021 г., от А., с който на „Инса Логистик“ ЕООД, на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 във вр. с чл. 179, ал. 3б от Закона за движението по пътищата е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 2500 лева, за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 ЗДвП във вр. с чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП

Съдът е изложил и правните си изводи, за да отмени ЕФ. Посочил е, че А. и по-конкретно Национално Т. управление не разполага с процесуална възможност да издава електронни фишове и да се отклонява от общия ред за ангажиране на административнонаказателната отговорност на субектите, предвиден в ЗДвП, респ. в ЗАНН. Изяснил е, че облекчена процедура е визирана единствено в разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, която предвижда издаването на ЕФ в отсъствието на контролен орган и на нарушител само при извършено нарушение по чл. 179, ал. 3 ЗДвП, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП. Налице са несъответствия на издадения ЕФ с процесуалните правила за неговото издаване.

Решението на въззивния съд е валидно, допустимо и правилно.

Съгласно чл. 102, ал. 2 ЗДвП, собственикът е длъжен да не допуска движението на пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 ЗП според категорията на пътното превозно средство. С разпоредбата на чл. 179, ал. 3б ЗДвП е предвидена санкция за собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП. Съгласно чл. 187а ЗДвП при установяване на нарушения по чл. 179, ал. 3-3б в отсъствие на нарушителя - каквото е процесното, се счита, че пътното превозното средство е управлявано от собственика му. В ал. 2 е посочено, че когато собственик на ППС е юридическо лице, за допуснатото движение на ППС без да са изпълнени задълженията по установяване размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 ЗП, на него се налага имуществена санкция по т. 3 от същата алинея в размер на 2 500 лева, каквато санкция е наложена и в случая.

Правилно СРС е приел, че в хода на проведеното административнонаказателно производство са допуснати съществени процесуални нарушения. Съдът е констатирал, че не е спазена процедурата, предвидена в закона, за ангажиране административнонаказателната отговорност на „Инса Логистик“ ЕООД. Правилно въззивния съд е приел, че ангажирането на отговорността на нарушителя по чл. 179, ал. 3б ЗДвП, с издаване на ЕФ при условията на чл. 189ж ЗДвП е недопустимо, защото разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП ясно регламентира, че единствено при осъществяване състава на чл. 179, ал. 3 ЗДвП, когато нарушението е установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Следователно отклонение от общото правило за протичане на административнонаказателното производство, чрез издаване на АУАН и НП е предвидено само при констатирано нарушение по чл. 179, ал. 3 ЗДвП, но не и при констатирано нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП.

Съгласно разпоредбата на чл. 189е, ал. 1 и 2 ЗДвП, актовете за установяване на административни нарушения по чл. 179, ал. 3-3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3-3б и чл. 167а, съобразно тяхната компетентност, като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3-3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на

акта. От така посочената разпоредба става ясно, че за административни нарушения по чл. 179, ал. 3-3в ЗДвП, се съставят актове за установяване на административни нарушения, а също и компетентността на органите, които ги съставят.

В текста на нормата на чл. 167а, ал. 1, ал. 2 и ал. 4 ЗДвП, ясно са уредени правата и задълженията на А. при осъществяване на контрол върху заплащането на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от ЗП, чрез електронната система за събиране на пътни такси, както и действията по изпълнение на функциите по този закон на определените от председателя на управителния съвет на А. длъжностни лица, сред които и да „съставят и връчват актове за установяване на административни нарушения и връчват електронни фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3-3в, както и задълженията на А. да създава и поддържа информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3-3в. Цитираните разпоредби не уреждат процедурата по издаване на АУАН и на ЕФ, както и хипотезите, при които се съставят актове за установяване на административни нарушения и електронни фишове. Ето защо, тези норми не могат да игнорират нормите за административнонаказателната отговорност или да ги заместят и допълват. Разпоредбата на чл. 46, ал. 3 от Закона за нормативните актове (ЗНА) категорично забранява да се обосновава наказателна, административна или дисциплинарна отговорност, чрез тълкуване на нормите в смисъла, който най-много отговаря на други разпоредби, на целта на тълкувания акт и на основните начала на правото на Република България, както и при непълна норма, за неуредените от него случаи да се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи, ако това отговаря на целта на акта.

Законодателят ясно и категорично е предвидил с един и същи закон, че установяването на конкретно нарушение става чрез съставяне на АУАН, а за друго, също така конкретно посочено нарушение може да се състави ЕФ. При това положение е недопустимо да се допълва съдържанието на законова разпоредба, предвиждаща административнонаказателна отговорност с аргументи от съдържанието на норми, уреждащи правомощията на държавни органи. Не може да обоснове съставянето на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б и препратката за влизане в сила на електронните фишове, съдържаща се в чл. 189ж, ал. 7 ЗДвП, след като в ал. 1 на нормата не е предвидена възможност за съставяне на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП (в сила към датата на издаване на процесния ЕФ). След като цели административнонаказателна репресия, законодателят следва да бъде ясен, конкретен и точен при създаването на правните норми.

Не са налице твърдените от касатора нарушения, допуснати от СРС при тълкуването и прилагането на закона. Поради това, правилни са изводите на СРС, че е налице нарушение на процесуалните правила при издаването на процесния ЕФ.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 5955 от 21.12.2023 г., постановено по НАХД № 9317 по описа за 2023 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 115-ти състав. Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: